

ՎԵՐԱՀԱՅՐԻ ՄԱԿԵԴՈՆԻ

(1926 — 1983)

11 Βποινοιαρη, ορεργαρθή απωλεσμ, Ληφαπτν' Κηιειψξηνκβαν Σηιμνωρκποιθεαν
φρωσιενκβακέν ήιασαδ ήηπωραγήρ μρ Κρ φπιθέξηρ ιηλωκαρθ πιι ανθαμανιακ μαθηρ ζαι
φηηηφιερηφι ψαιποιακαν πιι τωλωνηατηρ αγη ψωιακήν πρ φηρθήν 20 απαρηνδρητην
κρ φωρέξ Φωληιιατ Κηιειψξηνκβαν Σηιμνωρκποιθεαν ζωικακαν Ρωσηή ηηκαψαρηιθεαν
ρωρδη πιι ψαιποιακανανηποι ψωηηηοηρ:

Ս. Թարգմանչաց Նախակրթարանը աւարտելէ եւ Անգլիական երկրորդական ուսումնարանէ մը վկայուելէ ետք; Վահրամ ատին մը ընդդրկած է ուսուցչական ասպարչզը, դասաւանդելով Կիպրոսի Մելքոնին Հաստատութենէն ներս: Առջիթը ունեցած է յիշոյ բարձրագոյն ուսման հետեւելու շիւս. Իրլանդայի մայրաքաղաք Գլազգութի մէջ: Այդ շրջանէն սկսած է աշխատակցիլ արտասահմանի հայ մամուլին:

Իր մանկութիւնն ու առջի երիտասարդութեան կարեւոր մասը անցած ըլլալով Երուսաղէմի մեր գանքի կրօնաբոյր ու հայատրոփ կամարներուն տակ, Սավեան Սուրբ Երկրէն ակամայօրէն հեռանալին ետք ալ սիրով կապուած մնաց Ս. Աթոռիս, ուր այցելեց քանից՝ իր պաշտօնին բերումով, բերելով նաև իր պատուարեր աշխատակցութիւնը «Աթոնին, ուր ստորագրած է բանաստեղծական եւ գրական էօքը»:

Իր հրատարակած հատորները, թիւով 5, որոնք կը կրեն «Ենամաղող Վերադարձ», «Հայութ Բնիկոներ», «Անկապ Օրագիր», «Ամէն Տեղ Հայ Կայ» եւ «Մխացող Հոգիներ» (առաջինը Բանաստեղծութիւն, վերջինը՝ Հայաստան տպուած) խորագիրները բաւական են յաւերժացնելու իր անունն ու յիշտատակր ամրատաղանդ ու գերազանցօրին նրազգած արուեստագէտի մը լուսապակովը։ Ունի նաև հատորի չմտած կտորներ։

Հանգուցեալի փափաթին համածայն, մարմինը փոխադրուեցաւ Պէյրութ, ամփոփուելու համար իր հարազատներու կուշին:

Կիրակի, 13 Փետրուարին, Ս. Թագրենանց Մայր Տաճարին մէջ հոգեհանգստեան պաշտօն կատարւեցաւ վաղամենուիկ գրագէտի հոգւոյն համար, առաջարկովը տեղւոյն չափ Եղիսաբետաց Միութեան, որուն հաւատաւոր անդամներէն էր հանգուցեալ:

«Սիրոն, յանուն Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր եւ Միաբառնովինան, իր խորպագած Վշտակցութիւնը Կը յայտնէ հանգուցեալի այրին, ինչպէս նաև իր պաշտօնակիցներուն՝ որոնց համակրութիւնը կրցած էր շահին շնորհի իր շէն ու մարդամօտ նկարագրին:

ՀՈԳԵՆԱՎԵՐԱԿԱՆ ՊԱՏԱՄՈՒՆԻ

նըքքալարի, 15 Փետրուարի առաջատան ժամը 10-30ին, Մայրավանքի մեծ զանդին ընդհատ զօղանչէն ետք, Ս. Յակոբեանց Մայր Տաճարին մէջ կատարելեցան Հագեհանգստան մասնաւոր պաշտամանը՝ ի հանգույթի հոգու Մէծի Տան Կիրիկոս Երանալսորն Տ. Տ. Խորեն Ան Կաթողիկոսի Արարութիւնին, որուն կը Նախարարէկր Ամեն. Ս. Պատրիարքը Կը հարուելք ճիշդ պահանձն երբ Հանգույթալ Վեհին յուղարկաւորութիւնը ընթացք կ'առնէք յԱնթիիկաս: Փակ էին Ս. Աթոռոյն վարժարարանները և Գատրիքարքարանի վրայի գրուը կը ժամանէր կիսաձող, իսկ եկեղեցւոյ զարին մէջ զետեղուած էր ճաղկալարդ ինչ մը: Գուտառ մասնաւոր ներկայ գտնուացան նաև քրիստոնեաց տարրեր յարաւուածներներն ինքայ այսուցուած ցիւներն որոնց բան վայրկան տեսզ արարութիւնն աւարտին իրենց ցանկացաւթիւնները յայտնեցին Ամեն. Ս. Պատրիարքը Հոր Հանգույթալին նկարը կրող և Անդիքըն լեզուով անց կենաւոք պատմող բազմարկաւ թղթիկներ բաժնուած էին տար հրարեւուն: